אין שטראָם פון לעבן

שפּאַנענדער ראָמאַן פון דעם אידישן לעבן אין אַמעריקע

פון דר. ל. בן

(פאָרטזעצונג קומט)

— ביז איך האָב זי געטראָפן. האָב איך געלעבט מיט אַלע מיינע געדאַנקען און מיט מיין גאַנצער נשמה נים פאַר מיין איינן פערזענלאַך גליק, נאָר יאַוס־שליסלאַך פאַר דעם גליק פון אַנדערע, פון דער גאַנצער מענשהייט; אָבער ווען איך האָב זי געטראָפן, האָב איך פּלוצ־לונג מיין איינן גליק דערזעען, אַזוי ווי זי וואָלט מיך פאַר א האַנט אָנגענומען און צוגעפירט מיך צו אים און גע־זאָגט: "אָט דאָס איז דיין איינן גליק, אויף וועלכן דו אַליין האָסט אויך א רעכט, נעם עס און זיי גליקלאַך".

— און דו ביסט געווען גליקלאַך?

— אונזער גליק איז אַזוי טיף און גיריג געווען, אַז אָפט האָט עס פאַר־שלונגען אונזערע הויכע אידעאַלן וועגן דער גאַנצער מענשהייט.

עני האָט אַרויסגעפליסטערט:

— אָט דאָס רוף איך "ליבע"! אָט אַזוי איז שיין! ווי לאַנג האָט איר זיך אַזוי ליב געהאַט?

—אַרום א יאָר. ביז זי איז קראַנק געוואָרן — האָט ער געענטפערט פאַר־טראַכט — א מערקווירדיק מיידל איז זי געווען: א שיינע נשמה און א שיי־נער גוף.

עני האָט אַרויסגעפליסטערט:

— ווי איך וואָלט געוואָלט זיין אַזוי ווי זי!

און דערנאָך האָט זיך שטורמיש א וואָרף געטאָן צו אים:

— ליב מיך אַזוי, דזשאַו, ליב מיך אַזוי!

און זי האָט זיך צוגעדריקט מיט איר ברוס צו אים.

ער האָט דערפילט איר שמאַרקע און שטייפע ברוסט וואָס האָט אַרויסגע־שפּאַרט דורך איר קלייד און אונטער דעם הייסן אָפּקלאַנג פון זיין אַמאָליקער ליב־בע, וואָס אונטער איר צויבער איז ער איצט געווען, האָט ער זיך אָנגעצונדן און זי ליידנשאַפטלאַך צוגעדריקט צו זיך.

— יאָ! — האָט ער אַרויסגעמורמלט היים — איך וועל דיר אַזוי ליבן!

11

אַזייגער עלה, ווען אסתר איז געזעסן אין עס־צימער און האָט געשטריקט א "סוועטער", איז פּלוצלונג שאָסקע אַריינגעלאָפן מיט א צעפלאַמטן פּנים, האָט געוואָל טאיר עפּעס זאָגן און האָט אַרויסגערעדט נאָר "אסתר" און מער האָט זי ניט געקאָנט ריידן און זי האָט זיך צעכליפּעט.

אסתר האָט איר אָנגעקוקט אביסל דערשראָקן און האָט אויפגעהערט צו שטריקן.

— וואָס איז דער מער, שאָסקע?

שאָסקע האָט זיך נאָך מער צעכליפּעט און האָט דערביי אָנגעקוקט אסתר'ן מיט א לאַכנדיקן פּנים.

אסתר האָט זיך דאַן אויפגעהויבן פון איר אָרט מיט פרעגנדיקע אויגן און זי האָט זיך אָנגערופן:

— דו לאַכסט אָדער דו ווייַנסט, ווי זאָגט יענער? נו, רייד שוין!

ערשט דאַן האָט שאָסקע אַרויסגערעדט אי מיט א געוויין אי מיט א געלעכטער:

— איך קום ערשט פון ענ'ן — פאַר־טיק! . . .

— וואָס פאַרטיק?

— די נאַכט זיינען זיי פאַרטיק גע־וואָרן. ער האָט זיך איר דערקלערט אין ליבע. אין א מול'דיקער שעה, און פאַר־טיק! אָ, איז ענו גליקלאַך!

אסתר האָט אויסגעגלאַצט אויף איר די אויגן.

— מאַקע? — האָט זי אַרויסגערעדט. איר פּנים איז באַלויכטן געוואָרן. דערנאָך האָט זי מיט אַן אימפּעט, וואָס איז גע־ווען אַזוי אומגעוויינלאַך פאַר איר, א וואָרף געטאָן איר אַרבעט אויפ'ן טיש און זיך א לאָז געטאָן צו דער אַרויסגאַנג־טיר.

— דו גייסט צו איר? — האָט שאָס־קע איר נאָכגעשריען.

— יאָ! — האָט זי דערהערט אס־תר'ס קול פון הינטער יענער זייט טיר.

דאַן האָט שאָסקע דורכ'ן טעלעפאָן אָנ־געזאָגט די באַזיקע בשורה איר ברודער, און האָט דערביי ווידער א פּאָר טרערן פאַרגאָסן. דערנאָך איז זי ווידער אוועק־געלאָפן צו ענ'ן אין צימער.

שפּעטער זיינען ביידע פרויען אַריינגע־קומען אין עס־צימער. זיי האָבן גע־שווינגן אָבער זייערע שטראַלנדיקע אויי־גען האָבן גערעדט.

דאַן האָט שאָסקע אַרויסגערעדט מיט א געוויין אי מיט א געלעכטער:

— איך קום ערשט פון ענ'ן — פאַר־טיק! . . .

— וואָס פאַרטיק?

— די נאַכט זיינען זיי פאַרטיק גע־וואָרן. ער האָט זיך איר דערקלערט אין ליבע. אין א מול'דיקער שעה, און פאַר־טיק! אָ, איז ענו גליקלאַך!

אסתר האָט אויסגעגלאַצט אויף איר די אויגן.

— מאַקע? — האָט זי אַרויסגערעדט. איר פּנים איז באַלויכטן געוואָרן. דערנאָך האָט זי מיט אַן אימפּעט, וואָס איז גע־ווען אַזוי אומגעוויינלאַך פאַר איר, א וואָרף געטאָן איר אַרבעט אויפ'ן טיש און זיך א לאָז געטאָן צו דער אַרויסגאַנג־טיר.

— דו גייסט צו איר? — האָט שאָס־קע איר נאָכגעשריען.

— יאָ! — האָט זי דערהערט אס־תר'ס קול פון הינטער יענער זייט טיר.

דאַן האָט שאָסקע דורכ'ן טעלעפאָן אָנ־געזאָגט די באַזיקע בשורה איר ברודער, און האָט דערביי ווידער א פּאָר טרערן פאַרגאָסן. דערנאָך איז זי ווידער אוועק־געלאָפן צו ענ'ן אין צימער.

שפּעטער זיינען ביידע פרויען אַריינגע־קומען אין עס־צימער. זיי האָבן גע־שווינגן; אָבער זייערע שטראַלנדיקע אויי־גען האָבן גערעדט.

דאַן האָט שאָסקע אַרויסגערעדט מיט א געוויין אי פרייליך